Mizah

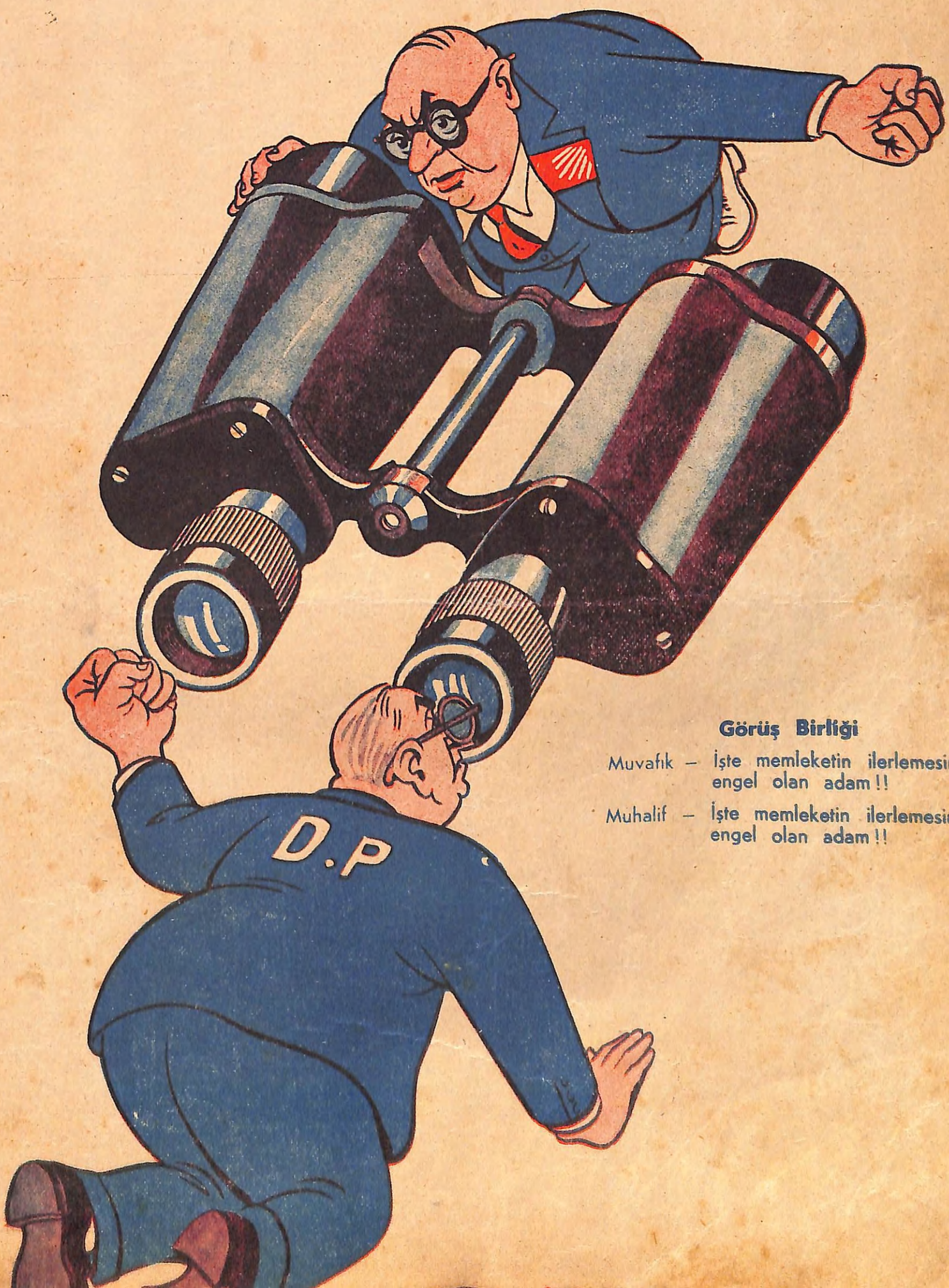

Görüş Birliği

Muvafık – İşte memleketin ilerlemesine engel olan adam!!

Muhalif – İşte memleketin ilerlemesine engel olan adam!!

FIKRALAR

Siyasetten Fıkralar:

İstikbalsiz meslek

Truman Cumhur Başkanı olduğu zaman sordular:

— Nasıl? memnun musunuz?

— Hiç değilim.

— Neden? cumhur başkanlığından daha büyük bir iş olur mu?

— İşte asıl onun için memnun değilim ya: İstikbali yok.

Gaf

Paris konferansının açılış günündeydi; birçok murahhaslar kürsüye çıkıp edebiyat yapıyorlar, parlak cümlelerle sulhun kıymetinden, ehemmiyetinden bahsediyorlardı.

Fakat, Molotof biraz müşkül vaziyette kalmıştı. Çünkü yabancı bir dil bilmediğinden İngilizce veya Fransızca olarak söylenen sözleri anlıyamıyordu. Bunun üzerine kendi kendine bir karar verdi: Ötekiler alkışlarsa o da alkışlayacaktı.

Düşündüğü gibi yaptı. Bir aralık kürsüye çıkan bir mümessil, İngilizce olarak bir şeyler söyledi. Herkes şiddetle alkışlamaya başlayınca Molotof da ellerini çırptı.

Etraftakiler hayretle kendisine dönüp baktılar. O zaman Molotof yanındakinin kulağına eğilerek:

— Bir gaf mı yaptım? diye sordu:

— Evet. Kürsüde söz söyliyen sizin aleyhinizde bulunuyordu.

Söz hürriyeti

Berlinde biri Amerikan, biri Rus, iki asker konuşuyordu.

Amerikan askeri dedi ki:

— Bizim memlekette söz hürriyeti vardır, azizim. Meselâ ben Vaşingtona giderim, Beyaz Saraya girerim, Cumhurbaşkanının karşısına çıkarım ve Harry Truman hakkındaki fikrimi hiç çekinmeden söylerim.

Rus askeri cevap verdi:

— Ben de öyle: Moskovaya giderim, Kremline girerim, Stalinin karşısına çıkarım ve Harry Truman hakkındaki fikrimi hiç çekinmeden söylerim.

Otobüs

Otobüste gidiyorlardı. Fakat yollar o kadar bozuktu ki yanyana oturan iki kişi mütemadiyen birbirlerine çarpıyorlar, gürültüden birbirlerinin söylediklerini işitemiyorlardı.

Bir aralık otobüsün sarsılması geçti ve iki arkadaştan biri:

— Hele şükür! Dedi. Otobüs artık sarsılmayor.

Öteki cevap verdi:

— Evet. Herhalde yoldan çıkmıştır.

Serhoşluk

Çallı İbrahim, bermutat rakısını içiyordu. Neşeli neşeli konuşuyor, etrafındakileri güldürüyordu:

— Geçen akşam, dedi. Büyükderedeydik. Adamakıllı içmiş, sarhoş olmuştuk. Kalktık, arkadaşlarla beraber otomobile bindik. Büyükdere'den Taksime tam on iki dakikada geldik!

Romancı Esat Mahmut Karakurt:

— Hakikaten çok sarhoşmuşsunuz, dedi. Saati anlamıyacak kadar içmişsiniz!

Teselli

Delikanlı kendisini içkiye, eğlenceye vermişti. Sabahlara kadar içip eğleniyordu.

Birgün annesi oğluna nasihat etmek istedi:

— Yazık değil mi, oğlum, dedi, niye böyle yapıyorsun? Bu içki ile, eğlenceyle, yaşayacağın günleri kısaltıyorsun.

Oğlu güldü:

— Günlerimi kısaltıyorum amma, gecelerimi uzatıyorum!

Yanlışlık

Karpiç, Ankara'nın yarı resmi lokantasıdır. Karpiç, bu lokantanın sahibidir. Gayet hatırşınas, gayet sevimli, şakacı bir adamdır Karpiç.

Geçen gün sabık şairlerimizden Necip Fazıl Ankara'ya gitmişti. İşlerini yaptıktan sonra karnının acıktığını hissetti. Karpiçten içeri girdi, bir masaya oturdu. Garson yanına bir türlü uğramıyordu. Çatalı kaptığı gibi şiddetle tabağa vurmağa başladı. Bütün müşteriler ona bakıyorlardı.

Karpiç, garsonlardan evvel davrandı, masaya iki üç adım kala Necip Fazıl'a sordu:

— Ne istiyorsunuz?

O, büyük bir gazaple bağırdı:

— Bir beyin!

Karpiç gülümsedi:

— Tuhafsın Necip Fazıl bey, dedi. Allah'tan isteyeceğini benden istiyorsun!

Haklı değil mi?

Tenör İhsan Balkır, bir kaza neticesinde iki gözü birden kör olan bir arkadaşını ziyarete gitmişti. Şuradan buradan konuşurlarken İhsan Balkır sordu:

— E, daha ne var, ne yok?

Arkadaşı, başını salladı:

— Ne bileyim, dedi. Bende artık dünyayı görecek göz kaldı mı ki..

İhsan Balkır:

— Esef etme, dedi. Zaten onda da bakılacak yüz kalmadı!

Tavuklar

Şişli'de doğmuş, Maçka'da evlenmiş şık bir hanımefendi, demokrasi modasına uyarak köyleri ziyarete karar vermiş, bir akşamüstü Mecidiyeköyüne kadar zahmet etmişti. Oradaki Kır kahvesinde oturup pötibörsüz bir çayı içerken yanıbaşındaki kulübenin bahçesinde bir köylü kadın gördü: Kadın yere çömelmiş, önündeki tavuğun tüylerini yoluyordu.

Hanımefendi ömründe böyle birşey görmemişti:

— Bana bak, hemşire, diye seslendi. Siz her akşam tavukları yataklarına yatırırken hep böyle elbiselerini çıkarır mısınız?

Âdet

Aktör İbrahim Delideniz, sözünü esirgemez bir adamdır. Bu yüzden de ismi "deli" ye çıkmıştır.

Epey evvel aktör Muammer Karaca bir iki arkadaşiyle beraber sandala binmişler, Moda koyunda dolaşıyorlardı. Gözlerine iskelede gezinen İbrahim Delideniz ilişti. O da kendilerini görmüştü, bağırdı:

— Durunuz, size şeftali ikram edeyim!

Elindeki kese kâğıdından irice bir şeftali çıkardı, sandala fırlattı. Muammer Karaca başladı teşekkür etmeğe. Bir etti, iki etti, üç etti. Nihayet İbrahim Delideniz dayanamadı:

— Yahu, dedi, bir şeftali için bu kadar teşekkür edilir mi?

Muammer Karaca:

— Aman kardeşim, dedi. Bizim bildiğimiz delilerin âdeti insanın başına taş atmaktır. Halbuki sen şeftali atıyorsun. Nasıl teşekkür etmiyeyim?

SAYI: 11 CİLT: 1 Fiatı 15 Kuruştur 20 EYLÜL 1

Mizah

Çıkaran:
RAMİZ GÖKÇE

ABONE:
Seneliği 750, altı aylığı 375 kuru

Posta Kutusu: 255

o CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK, TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI o

BAŞ KÖŞEDEN

Haddini bilmezler

Nasrettin hoca bir aralık sirkecilik yapmağa karar vermiş, eşeğinin sırtına fıçıları yüklemiş, başlamış mahalle mahalle dolaşmağa. Arada bir :

— Sirke !

diye bağırmak için ağzını açmağa teşebbüş etti mi eşeği kendisinden evvel davranır, habire anırırmış. Bir, iki, beş nihayet merhum dayanamamış, eşeğinin ardına iki sopa indirmiş :

— Ulan eşşeğlusu demiş. Bu sirkeyi sen mi satacaksın, yoksa ben mi ?

Öyle balâ pervaz, öyle ukalâ insanlar var ki, hocanın bu fıkrasını hatırlamamak kabil değil.

İktisadî bir tedbir alınır, bu palavra makinesi harekete geçer :

— Bu böyle mi olurdu ? Şöyle yapılsaydı eğer...

Haricî siyaset hakkında bir tebliğ neşr edilir, vay efendim, vay !

— Tu u u, bu günleride mi görecekdik ? Halbuki hariciyenin yapacağı iş...

İçtimaî bir hareket olur, hükûm katidir :

— Artık çözüldük, bundan sonra iflah olmayız !

Sanki, min tarafillah her şeyi anlamak, her şeyi bilmek bu ağızdan dolma arnavut tabancalarına verilmiş bir haktır. Ne yapsanız, ne etseniz imkânı yok onlara beğendiremezsiniz, mutlaka bir kulp takarlar :

— Halbuki..

diye söze başlarlar.

Hadiselerin, bir gün evvelki makalelerini tekzip etdiği bazı başmuharrirleri andıran bu tipleri yakalayıp artlarına bir çift tekme yerleştirdikten sonra :

— Ukala dünbelekleri; siz mi iktisatçi, hariciyeci, içtimaiyat-

Gazetecilik Kuşa Döndükten Sonra :

ayvanat Bilgileri...

ooo

Yazan: **Ertuğrul Şevket**

III.

PİLİÇ

enç bacaklarının üzerinde
e seke yürümesi, zıplayıp sıç-
ası, narin, nazlı endamıyla
ün nazarları üzerine çeker.
piliç çiftlik bahçelerinde,
nköy, Suadiye köşklerinin
iz, bakımlı kümeslerinde ol-
ğu kadar çöplükler üzerinde
irken bile güzeldir, sevimli-

alnız çok haşarıdırlar. An-
erinin onları melhuz tehlike-
den korumak için sarfettik-
büyük gayretlere rağmen;
ne bir kolayını bulurlar, gözü
kayb oluverirler. Ya bahçe-
kuytu bir köşesinde veya
açlarla örtülü hazuzun kena-
da tek başlarına bulunmağı
erler; kendilerini bekleyen fe-
etten habersiz memnun, me-
olduklarını sanırlar. Halbu-
Kartalların, Akbabaların, At-
caların, hatta sümsük kedi-
in bile kendilerini böyle ten-
da yakalayıp ele geçirmeğe,
lamağa bayıldıklarını bir tür-
akıllarına getirmezler.

Yaşlı insanlar piliç etine ba-
rlar. Onun genç göğsünün,
rpe adalelerinin kendilerine
hayat, bir sıhat kaynağı ol-
ğuna inanırlar. Bu sebeple
eri porsuk, yüzleri kırışık,
ları ak veya dökülmüş, elle-
titrek, fakat cepleri dolu ve
leri hırs ateşile parıl parıl
nan yaşlı erkeklerin sofrala-
da piliçlere bol bol tesadüf
lir !

TİLKİ

Dünyanın en zeki hayvanla-
dan biridir Avcılara oymadı-
oyunlar, daima hahkalarla
ünerek anlatılır. Yapmadığı
şkaralık, etmediği düzenbaz-
yoktur. Dehşetli hırsızdır.
kat bu sanatını yaparken bi-
sevimli, adeta cana yakındır.
ndisinden korunmak imkânı
men hemen yok gibidir. Hâ-
lanan tuzaklara yakalanma-
ğı gayet güzel bilir.

Dünyada öldükten sonra bile
at eden tek mahluk tilkidir.
dense ve nasılsa pöstekisinin
makbul olduğu hakkında in-
lar, bilhassa kadınlar arası-

— Bay sarraf, bu günlerde fazla sarıldın, altın düşmesin diye mi ?
— Hayır, altına düşmeyeyim diye !

na bir rivayet sokulmuş ve bu rivayet yüzünden birçok aile yuvası yıkılmış, birçok aile bütçesinin dibine darı ekilmiştir.

Öteki hayvanların pöstekileri yere serilmek, üzerine basılmak gibi hoyrat, aşağılık işlerde kullanılırken tilkinin pöstekisi avuç dolusu paralarla alınır; memleketin en şık, en kibar, en zengin kızlarının, kadınlarının omuzlarında taşınır.

Bir erkek için yanında karısı veya sevgilisi varken tilki postu satılan bir kürkçü dükkânının önünden geçmek kadar tehlikeli ve aynı zamanda cesaretli hiç bir şey yoktur. Zaten :

— Tilkinin dönüp dolaşıp geleceği yer kürkçü dükkânıdır ! lâfı tilkiler için değil, bir kadını seven veya bir kadınla evlenen erkekler için söylenmiştir. Çünkü, hayatında bir defa olsun kürkçü dükkânından içeri girmemiş, tilki postu almamış erkek duyulmuş, görülmüş şey değildir.

ARSLAN

Bunun da çeşitleri vardır. Meselâ deniz arslanı gemilerin burunlarında bulunur. Heran, denizin iri ve korkunç dalgalarıyla yüzü yıkanan bu arslan, belki hemcinslerinin en temizidir amma, tahtadandır.

Afyonlu et yedirilmiş sirk arslanı, insanı korkutacağı yerde ekseriya güldürür. Kafesinin içinde iri vucudu, yeleli boynu ve korkunç başile dolaşan, insanı bir vuruşta pestil gibi yere sereceği sanılan bu hayvan; karşısına eli kırbaçlı, sıska vücutlu mürebbisi gelince süt dökmüş kediye döner, bulunduğu köşeye siner, onun en ufak bir işaretini bile gözünden kaçırmamak için dikkat kesilir; kırbaçın her kımıldanışında havaya sıçrar, şişelerin üzerinde yürür, efendisinin ayaklarını yalar, türlü şaklabanlıklar yapar. Fakat efendisi gözden kayb oldumu gene salına salına, pür mehabet dolaşmağa başlar. Kudret ve kuvveti, dehşet ve azameti yalnız ve yalnız zayıflara karşıdır.

İşte sevgili okurlarım; size zararlı ve faydalı hayvanlar hakkında oldukça mühim bir seri verdim. Arzu ederlerse ansiklopedi mutahassısları da bu yazıları aynen iktibas edebilirler, telif hakkı mahfuz değildir; maksadımız beşeriyete hizmettir.

Çömezin Röportajları:
11
Basın Kanununa dair

Çizen: RAMİZ

Çömez— Yeni Basın Kanunu yalan söylemeyi mennediyormuş.

F. Rıfkı Atay— Şerbetlileri alâkadar etmez!

Çömez— Hürriyet perisine şal tecekmişsiniz, öyle mi?

Nihat Erim— Evet, zavallıyı sokuluklarımdan üşümesin diye korumak istedim!

Çömez— Yeni kanundan memnun musunuz?

Asım Us— Ben ne bileyim, biraderlere sorayım da öyle cevap veririm!

Çömez— Tabii yeni kanundan memnunsunuzdur?

Cemalettin Saracoğlu— (Sabah)ın kalimera!

Çömez— Gazetecilerin ağızları kapatılıyormuş!

Hüseyin Cahit Yalçın— Bilâkis, hepsinin ağzı açık kaldı!

Ethem İzzet Benice— Yeni kanun sayesinde yükseleceğiz.

Çömez— İadeler yüzünden mi?!

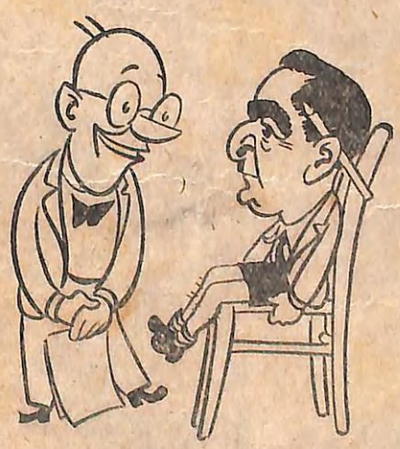

Çömez— Bu kanun demokrasiye uyuyor mu?

A. Emin Yalman— Onu bilmem, fakat bu kanuna demokrasi (uyuyor)!

Çömez— Bu kanun için neden en çok sen mücadele ettin, hepsi baban yerinde adamlar..

Cihat Baban— Kırk yılda bir küçük sözü dinlerler zannetmiştim!

Hikâye

Randevu

Yazan:
ÇALÇENE

Doğan bindiği taksiyi Ağaca-i sokağına çekdirdi ve orada klemeğe başladı.

Her geçen dakika ona asırlar dar uzun geliyor, kalbi çarpır, içinden :

— Ya cesaret edemezde gelezse...

yordu.

Suzanı bir terzi dükkânında nımıştı. Göz göze gelir gelmez isi de bir anda titremişler, gaip ve anlaşılmaz bir hisle birirlerinden derhal hoşlanmışırdı. Fakat, genç ve kibar kaın harikulâde ürkekdi. Gözleini Doğandan kaçırmak için üyük gayret sarfettiği âşikârı. Provasını yaptırmak için sırına giydiği mantosu ile bile alâadar olamıyor, karşısındaki enlam aynasına gözlerini dikmiş, dalğın bir halde duruyor, terzinin sorduğu suallere kısa cevapar veriyordu.

Doğan, bu genç ve güzel kadına malik olabilmek heyecanı içinde türlü pilânlar kuruyor, onunla bir çift lâkırdı etmek fırsatını arıyordu.

Nihayet prova bitti. Terzi :

— Salı günü, dedi. Saat ikide sizi bekliyeceğim. O gün ikinci provayı yaparız.

Genç ve güzel kadın kısaca :

— Olur...

dedi ve başka bir şey söylemeden masanın üzerine bırakdığı çok şık ve çok pahalı çantasını alırken Doğanla tekrar göz göze geldiler. Kadın bir anda kızardı, Doğan başıyle hafif bir hareket yaptı, onu selâmladı. Genç kadın da ihtiyarsız bir hareketle başıyle ona mukabele etti.

Doğan terziyle baş başa kalınca :

— Kuzum, dedi. Kimdir bu kadın ? Bir yerden tanıyacak gibi oluyorum da...

Terzi hafifçe gülümsedi :

— Vallahi dedi. Kocası çok zengin bir şey ama, kim olduğunu bilmiyorum. Yalnız, kadının ismi Suzan. Bundan dört ay kadar evvel bir defa kocasıyla beraber gelmişlerdi. Kadına iki tayyör, erkeğe iki kostüm yapmıştım. Pazarlık bile etmediler. O günden sonra müşterim oldular. On beş, yirmi günde bir gelip elbise ısmarlıyorlar.

***

Doğan salı gününü iple çekti. Terzinin bulunduğu apartımanın kapısında bekliyor, genç kadını orada kısdırmak istiyordu. Bir aralık kapının önünde bir taksi durdu. İçinden genç kadın indi. Doğanı görür görmez heyecanlandığı her hâlinden belliydi; telâşlı adımlarla apartmanın kapısından içeri girecği sırada Doğan :

— Beni selâmlamıyacakmısınız ?

diye sordu.

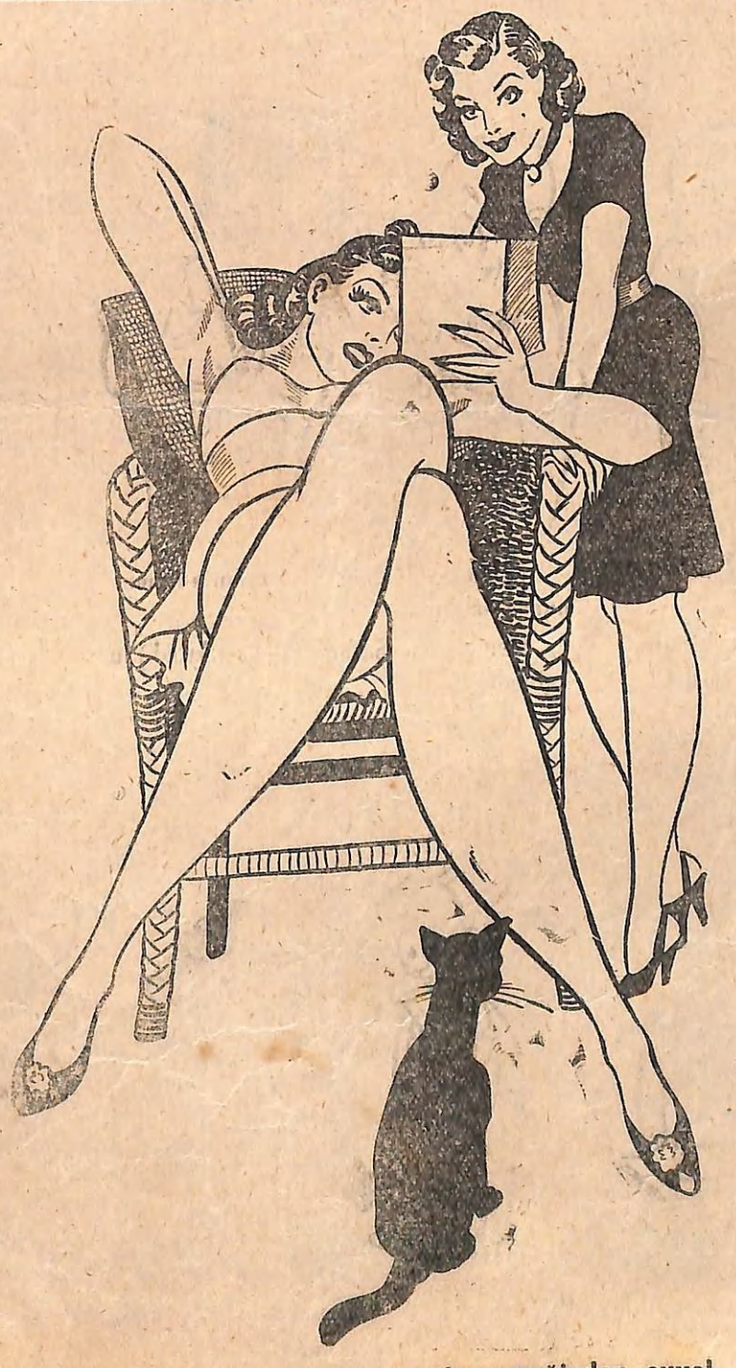

— Ben günün en ağır işini öğle yemeğinden evvel yaparım...

— Nedir o ağır iş ?

— Y[illegible]n kalkmak !

Genç kadın hafifçe kızardı, kapıdan içeri girdikten sonra :

— Bonjur !

diye mırıldandı.

Aman yarabbi bu ne tatlı, ne ahenkli sesdi ! Doğan bir hamlede yanına yaklaştı :

— Hanımefendi, dedi. Cesaretimi mazur görünüz. Fakat siz..

Kadın titrek bir sesle :

— Aman, dedi. Burada konuşmıyalım. O kadar korkuyorum ki... Kocam...

— Peki, nerede buluşalım ?

— Siz beni bir taksinin içinde karşıki sokakta bekleyiniz. Provadan sonra gelirim !

Doğan bu nefis kuşun bir an içinde eline düşmesine müdhiş sevindi ve bir taksiye atlıyarak karşıki sokakta beklemeğe başladı.

Yarım saat sonraydı. Suzan ürkek nazarlarla etrafına bakına bakına geldi ve taksiye atladı. Heyecandan titriyordu :

— Kocam, diyordu. Dehşetli kıskanç ve canavar kadar vahşidir. Şimdiye kadar yüzüme dikkatlice baktıkları için iki adamı hastahanede yatacak kadar döğdü. İkimizi bir arada görürse mutlak bizi öldürür.

Doğan genç ve güzel kadını güç halle teşkin edebildi. O gün için bir randevu koparabildi. Otomobille Beşiktaşa gidecekler, oradan Boğaz vapuruna binecekler ve Doğanın Beylerbeyindeki köşküne gideceklerdi. Bu kadar caprașık bir yol tâkip etmelerinin sebebi, kendilerini kimsenin görmemesi idi.

***

Suzan taksiye yaklaştığı zaman tekrar arkasına baktı; bir hamlede içeri girdi. Her tarafı zangır zangır titriyordu.

— Bilemezsiniz, diyordu. Ne kadar korkuyorum. Kocamdan her şey umulur. Hattâ peşime hâfiyeler bile koyabilir. Buraya gelinceye kadar tam üç tane taksi değiştirdim. Ne olur ne olmaz değil mi ?

Doğan avuçlarının içinde alev alev yanan ve hafifçe titreyen

onun ellerine küçük bir öpücük kondurdu :

— Güzel sevgilim, dedi. Sen dünyada tanıdığım kadınların en fedakârı, en mânalısı ve en sevilmeğe lâyıkısın. Seni bütün ömrümce seveceğim. Bilinmez, belki bir gün ebediyyen birleşiriz !

Beşiktaşa geldikleri zaman Suzan bir az sükûnet bulmuştu. Cesur adımlarla taksiden indi.

— Burada, dedi. Hiç, ama hiç beni tanıyan yoktur

Hesaplı geldikleri için çok beklemediler. Bir kaç dakika sonra vapur iskeleye yanaştı. Suzanı yeni bir vesvese aldı :

— Ya vapurda kimseye rastlarsak ?..

— Yok canım sevgilim, kendini beyhude üzüyorsun.

— Öyle söylemeyin. Bir tesadüf, bir tanıdığa rastlayış, beni mahveder. Kocam mutlak kanıma girer.

Her tarafı yeniden titremeğe başladı. Rengi her saniye bir az daha soluyor, âdeta kireç gibi oluyordu. Vapura girerlerken Doğan Suzanı kolundan tutmasa âdeta düşecekti, o kadar heyecanlıydı. Güverteye çıktıkları zaman Suzanın heyecanı ve vücudünün titremesi bir kat daha artmıştı. Birden yana kayıverdi, sanki beyninden vurulmuş gibi Doğanın üzerine düştü. Bacakları kıvrıldı. Doğan, onu belinden kavramış, boylu boyunca yere serilmesine mâni olmuştu. İçinden :

— Aman, diyordu. Ne kadar korkuyor.

Etrafına imdad ister gibi bakıyordu. Güvertedeki yolcular da şaşırmışlardı. Bazı ihtiyar kadınlar :

— Zavallı kız, diyorlardı. Kim bilir ne derdi vardır ?

Genç ve iri yarı bir adam kendilerine yaklaştı, Doğana boş bir sırayı göstererek :

— Bana yardım ediniz de şuraya yatıralım ! dedi.

Suzanı boş sıraya yatırdılar. İri yarı adam, genç kadının yüzüne hafif bir iki şamar attı. Doğan,

— Yardımınıza teşekkür ederim efendim, dedi. Doktormusunuz?

İri yarı adam, sakin bir tavırla cevap verdi :

— Hayır, Suzanın kocasıyım !

İmtiyaz Sahibi
ve Neşriyat Müdürü: M. N. ÜYKEN

Basıldığı yer:
PULHAN MATBAASI — İstanbul

İnsaf !

Kasap veresiyeyi kesmiş ve borçluyu mahkemeye vermişti.

Borçlu o gün yine kasaba uğradı, bir kilo et istedi.

Kasap kızdı :

— Sen ne utanmaz insansın yahu ! Borcundan dolayı mahkemeye verdim, sen halâ benden et istiyorsun.

Borçlu müşteri ondan daha fazla hiddetlendi :

— Allah Allah ! dedi. Mahkemeye verdinse verdin. Fakat beni açlıktan öldürecek değilsin ya !

Doğru söz

Heykeltraş Kenan, bir sergiye davet edilmişti. Kendisine yeni yapılan bir heykeli gösterdiler. Şöyle bir baktı: Bir sürü hata buldu, başladı tenkit etmeğe. Yanındaki arkadaşı:

— Çok garip adamsın, dedi. Bir türlü çeneni tutmaz, ondan sonra da düşman kazanır, dilinin belâsını çekersin !

Kenan, tek gözlüğünü düzeltti:

— Evet, dedi. Ben dilimin belâsını çekerim. Fakat, böyle heykeller herkesin göreceği yere dikildikçe, sizin sûtunuzun belâsını da tam on sekiz milyon halk çeker!

Kâfi

Esir kampında bir Alman boksörü ile bir İngiliz boksörü maç yapıyorlardı. İkisi de büyük bir şiddetle döğüşüyor, adetâ birbirini öldürmeğe kasdetmiş gibi yumruk sallayorlardı.

Döğüş bir saate yakın sürdü. Nihayet İngiliz boksörü :

— Kâfi ! diye bağırdı.

Alman boksörü derin bir nefes alarak :

— Hay Allah ! dedi. Ben de yarım saattir bu kelimeyi arayordum, bir türlü aklıma gelmedi...

Sebep

Artist Cahide bir ziyafetteydi. Yanında oturanlardan biri lâf arasında sordu:

— Kaç yaşındasınız?

Cahide boynunu büktü:

— Yirmi beş, yirmi altı, yirmi yedi. Belki yirmi sekiz.

Suali soran şaşırdı:

— Nasıl olur, yaşınızı bilmiyorsunuz?

Cahide cevap verdi:

— Ben; paramı, malımı, gelirimi, elmaslarımı sayar, hesabını tutarım. Çünkü bunların kaybolması, çalınması ihtimali vardır. Fakat, yaşımı hesaplamam bile. Çünkü senelerime kimsenin dokunmıyacağını, onu ellerine geçirmek istemiyeceklerini bilirim!

Yanlışlık

İsmi ve numarası lâzım olmayan bir talebe imtihanlarda muvaffak olmanın kestirme yolunu bulmuştu: Bazı zor mevzuların cevaplarını kollarının tasmasına yazıyor, imtihan günü kollarına bakarak cevapları kolayca buluyordu.

Bir gün fizik imtihanından sonra karşılaştığı jimnastik hocası Hamdi Saver sordu:

— Nasıl, geçtin değil mi?

Talebe mahzun başını salladı:

— Maalesef, çaktım.

— Neden?

— Çünkü efendım, bugün yanlışlıkla kimya gömleğimi giymişim...

Mide

Çocuk sofrada bir türlü doymak bilmiyordu. Üç kap yemeği yuvarladıktan sonra tabağını üçüncü defa olarak makarna ile doldurmuştu.

Annesi :

— Oğlum, yetişir artık, dedi. Vaktiyle bir çocuk varmış, lüzumundan fazla makarna yemiş, çatlamış.

Çocuk makarnaları atıştırmaya devam ederek :

— Makarnanın lüzumundan fazlası olmaz, dedi. İnsan ne kadar yese yine doymaz.

— Peki, o çocuk neye çatlamış ?

— Midesi küçük gelmiştir.

Kabahat kimde?

Şehir meclisi azâsından Abdülkadir Karamürsel'i bir kaç kişi ziyarete gelmişti. Mahallelerinin istimlâke tâbi olmasından şikâyet ediyorlar, bilhassa kendisinin de bu plânın tatbiki için reye iştirak etmiş olmasını doğru bulmuyorlar:

— Hiç olmazsa, diyorlardı. Siz itiraz etmeliydiniz.

Abdülkadir Karamürsel :

— Durunuz, dedi. Size bir hikâye anlatayım. Nasrettin hoca bir gün sokakta giderken bakmış ki: eşeği önüne gelen tezeği kokluyor. Hoca da tezekleri toplamış, heybeye doldurmuş. Akşam olmuş, heybeyi eşeğin yemliğine boşaltmış. Eşek yemeyince hiddetlenmiş: "ulan, demiş. Ne yemiyorsun? sen kokladın, ben topladım!" onun gibi siz de beni şimdi yine muaheze ediyorsunuz? Siz rey verdiniz, beni şehir meclisine seçtiniz!

TOMBUL TEYZE

Sıska Dayı — Karıcığım. sen beni git gide bebek yerine koymağa başladın.
Tombul Teyze — Hayır kocacığım, bu günlerde bayanların sana karşı sevgisi artmış, ne olur ne olmaz diye sigorta ediyorum !

T. T POSTASI

Merzifon: Ahmet Akyürek

S— Mizah köşküne taşındınız taşınalı yalnız yüzünüzü gösteriyor, hiç konuşmıyorsunuz. Yoksa sizi cinler periler mi çarptı. Öyle birşey varsa bildirin, derhal doktor gönderelim.

C— Allah esirgesin. Cinler, periler

Divrik: F. B.

S— Teyzeciğim, kızınız büyüyünce bana verirmisiniz? Eğer verirseniz bir resmi ile parmağının ölçüsünü acele gönderin.

C— Kızım büyüdü. Sünnet düğünümüzde söz kestik, yakında nikâhımız

İzmir: Kenan Toygar

S— Sayın Teyzeciğim, bu soruyu okuyucularınızı sevdiğinizden darılmıyacağınızı ümit ederek soruyorum. Kaç yaşındasınız?

C— El âlemin arasında bu kadar lâubaliliğe lüzum yok, adresinizi sarih olarak yollarsanız, size bunu gizli ola-